

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 18 CE și 56 CE — Obligația contribuabililor nerezidenți de a desemna un reprezentant fiscal

Dispozitivul

1. Prin adoptarea și menținerea în vigoare a articolului 130 din Codul privind impozitul pe venitul persoanelor fizice (*Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares*), care impune contribuabililor nerezidenți să desemneze un reprezentant fiscal în Portugalia în cazul în care obțin venituri pentru care este obligatorie prezentarea unei declarații fiscale, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 56 CE
2. Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.
3. Obligă Republica Portugheză la suportarea a trei sferturi din totalul cheltuielilor de judecată. Obligă Comisia Europeană la plata restului de un sfert din cheltuielile de judecată.
4. Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 220, 12.9.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 5 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-305/09) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ajutoare de stat — Stimulente fiscale în favoarea unor întreprinderi care participă la târguri în străinătate — Recuperare)

(2011/C 186/04)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn, V. Di Bucci și E. Righini, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, D. Del Gaizo și P. Gentili, avvocati dello Stato)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a măsurilor necesare pentru a se conforma articolelor 2, 3 și 4 din Decizia 2005/919/CE a Comisiei din 14 decembrie 2004: stimulente fiscale în favoarea unor întreprinderi care participă la târguri în străinătate [notificată cu numărul C(2004) 4746], (JO L 335, p. 39)

Dispozitivul

1. Prin neadoptarea în termenele prevăzute a tuturor măsurilor necesare pentru a recupera de la beneficiari toate ajutoarele acordate în temeiul schemei de ajutoare declarate nelegală și incompatibilă cu piața comună prin Decizia 2005/919/CE a Comisiei din 14 decembrie 2004 privind stimulente fiscale în

favoarea unor întreprinderi care participă la târguri în străinătate, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 din această decizie.

2. Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 256, 24.10.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 5 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — MSD Sharp & Dohme GmbH/Merckle GmbH

(Cauza C-316/09) (¹)

(Medicamente de uz uman — Directiva 2001/83/CE — Interzicerea publicității destinate publicului larg pentru medicamentele care se eliberează numai pe bază de prescripție medicală — Noțiunea „publicitate” — Indicații comunicate autorității competente — Indicații accesibile pe internet)

(2011/C 186/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: MSD Sharp & Dohme GmbH

Pârâtă: Merckle GmbH

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesgerichtshof — Interpretarea articolului 88 alineatul (1) prima liniuță din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3) — Interzicerea publicității destinate publicului larg pentru medicamentele care se eliberează numai pe bază de prescripție medicală — Noțiunea „publicitate” — Publicitate pentru un medicament care conferă accesul la informații doar persoanelor care le caută pe internet, care cuprinde numai informațiile care sunt comunicate autorității competente în cadrul procedurii de autorizare a introducerii pe piață a medicamentului respectiv și care sunt accesibile pacienților la momentul cumpărării

Dispozitivul

Articolul 88 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004, trebuie interpretat în sensul că nu interzice difuzarea pe un site internet de către o întreprindere producătoare de medicamente a unor

informații privind medicamente care se eliberează pe bază de prescripție medicală în cazul în care aceste informații sunt accesibile pe acest site numai persoanei care încearcă să le obțină, iar această difuzare constă numai în reproducerea fidelă a ambalajului medicamentului, potrivit articolului 62 din Directiva 2001/83, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27, precum și în reproducerea exactă și integrală a prospectului sau a rezumatului caracteristicilor produsului aprobate de autoritățile competente în materie de medicamente. Dimpotrivă, este interzisă difuzarea, pe un astfel de site, a unor informații referitoare la un medicament care au făcut obiectul unei selecții sau al unei schimbări de către producător, care nu poate fi explicată decât printr-un scop publicitar. Revine instanței de trimitere competența de a stabili dacă și în ce măsură activitățile în cauză în acțiunea principală constituie publicitate în sensul Directivei 2001/83, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/07.

(¹) JO C 267, 7.11.2009.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 3 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Sąd Najwyższy — Republica Polonă) — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów/Tele2 Polska sp. z o.o., devenită Netia S.A.

(Cauza C-375/09) (¹)

[Concurență — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 5 — Abuz de poziție dominantă — Competența autorităților de concurență ale statelor membre pentru a constata inexistența încălcării articolului 102 TFUE]

(2011/C 186/06)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Pârâtă: Tele2 Polska sp. z o.o., devenită Netia S.A.

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Sąd Najwyższy — Interpretarea articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167) — Abuz de poziție dominantă — Competența autorităților de concurență ale statelor membre de a constata, printr-o decizie, că articolul 82 CE nu este aplicabil practicilor comerciale ale unei întreprinderi

Dispozitivul

1. Articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat trebuie interpretat în sensul că, atunci când, în vederea aplicării articolului 102 TFUE, o autoritate națională de concurență examinează dacă sunt îndeplinite condițiile de aplicare a acestui articol și, în urma acestei examinări, consideră că nu a avut loc o practică abuzivă, se opune posibilității ca această autoritate să poată adopta o decizie prin care să se concluzioneze că articolul respectiv nu a fost încălcat.
2. Articolul 5 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1/2003 este direct aplicabil și se opune aplicării unei norme de drept național care ar impune încetarea unei proceduri privind aplicarea articolului 102 TFUE prin adoptarea unei decizii prin care să se constate că articolul menționat nu a fost încălcat.

(¹) JO C 297, 5.12.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 5 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal de grande instance de Paris — Franța) — Prunus SARL, Polonium SA/Directeur des services fiscaux

(Cauza C-384/09) (¹)

[Impozitare directă — Libera circulație a capitalurilor — Articolul 64 TFUE — Persoane juridice cu sediul într-un stat terț — Deținere în posesie a unor imobile situate într-un stat membru — Taxă pe valoarea de piață a acestor imobile — Refuz de acordare a scutirii — Apreciere în raport cu țările și teritoriile de peste mări — Combaterea fraudei fiscale — Răspundere solidară]

(2011/C 186/07)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de grande instance de Paris

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Prunus SARL, Polonium SA

Pârât: Directeur des services fiscaux

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal de grande instance (Paris) — Interpretarea articolului 56 și următoarele din Tratatul CE — Taxă pe valoarea de piață a imobilelor situate în Franța — Compatibilitate cu tratatul a unei legislații naționale care scutește de această taxă persoanele juridice care